

عنوان مقاله:

پلیس اطفال و نوجوانان، مبانی و کارکرد پیشگیرانه آن

محل انتشار:

دوفصلنامه تحقیقات حقوق قضایی، دوره 3، شماره 6 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

وحید بازوند - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده پیشگیری از جرم، دانشگاه علوم قضایی و خدمات اداری، تهران - نویسنده مسئول

حسین نورمحمدی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران

خلاصه مقاله:

با تاکید بر دستاوردهای پژوهشی کیفی سال های اخیر و ضرورت مداخله راهبردی در حوزه عدالت کیفری اطفال و نوجوانان و تحت تاثیر رهنمودها و در برخی موارد الزام اسناد بین المللی مانند کنوانسیون حقوق کودک، تشکیل پلیس اطفال و نوجوانان براساس ماده ۳۱ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲، در دستور کار قرار گرفت و لایحه مربوط به آن در شرف تصویب نهایی قرار دارد. آنچه در این مقطع شائبه ضعف عملکردی احتمالی این پلیس را به ذهن متبادر می سازد، ماهیت واکنشی این پلیس در مقام ضابط دادگستری است که از منطوق مستند قانونی مذکور مستفاد می شود. اقدام به آموزش به عنوان مشاوران اجتماعی در مدارس، برگزاری دوره های آموزشی با همکاری نهادهای دولتی و غیردولتی در رابطه با اطفال و خانواده ها، مراقبت های نظارتی در سطح جامعه با تاکید بر حضور در اطراف مراکز آموزشی، تنها مصادیقی از پیشگیری های رشد مدار، اجتماعی و موقعیتی جرم شناختی تلقی می شود که براساس لایحه مذکور بر عهده این پلیس قرار گرفته است. در این مقاله علاوه بر الزامات تقنینی و فرا تقنینی در تشکیل پلیس اطفال و نوجوانان، ابعاد مختلف عملیاتی آن در پیشگیری از انحراف و جرم مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

اطفال و نوجوانان، مبانی نظری، لایحه پلیس اطفال و نوجوانان، پیشگیری جرم شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1873098>

